

tier, som investeringsforeningen har ejet i mindre end 3 år. Avancer, der realiseres på aktier, der har været ejet i 3 år eller mere, skal derimod ikke indgå i minimumsudlodningen.

Årets minimumsudlodning udgør det beløb, som skal beskattes hos medlemmet. Investeringsforeningen kan udlodde beløbet til medlemmet, men det er ikke et krav, at der sker en de facto udlodning.

I sammenhæng med forslaget om at indføre beskatning af selskabers avancer på porteføljeaktier uanset ejertid, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås de udloddende investeringsforeningers minimumsudlodning gennemført konsekvent, således at alle realiserede aktieavancer altid skal medregnes i minimumsudlodningen.

De nuværende regler har været begrundet i tre hensyn. For det første - en fuldstændig gennemførelse af transparensprincippet, ville forudsætte, at foreningen, for så vidt angår selskabsmedlemmer, ikke skulle medregne gevinster på aktier ejet i 3 år eller mere ved opgørelsen af deres del af minimumsudlodningen. For det andet - der bør være neutralitet mellem beskatningen af udloddende investeringsforeninger og reelle investeringsaktieselskaber. For det tredje - det vil medføre et tilbagevendende likviditetsdræn for investeringsforeningen (i form af udlodning af gevinsterne) eller for medlemmerne (i form af betaling af skatten af minimumsudlodningen, hvis denne ikke udloddes), og besvær for medlemmerne, der skal geninvestere de udloddede midler.

Reglerne for investeringsforeningernes opgørelse af minimumsudlodningen er udformet således, at de principielt afspejler de beskatningsregler, der gælder for medlemmerne - transparensprincippet. For personer har der tidligere været skattefrihed for gevinster på børsnoterede aktier i små beholdninger, der blev realiseret efter en ejertid på 3 år eller mere. Denne regel er imidlertid ophævet, således at der fra 1. januar 2006 har været skattepligt for alle aktiegevinster uanset ejertid. Med nærværende lovforslag vil selskaber blive fuldt skattepligtige af gevinster på porteføljeaktier, uanset hvornår de er erhvervet. Den første del af begrundelsen for ikke at kræve alle aktieavancer medtaget ved opgørelse af minimumsudlodningen, er således ikke længere holdbar.

Investeringsaktieselskaber er omfattet af reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 19. Det vil sige, at aktionærerne er undergivet en lagerbeskatning. Neutralitet mellem udloddende investeringsforeninger og reelle investeringsaktieselskaber tilsiger således, at der bør være krav om, at alle aktieavancer medtages ved opgørelse af minimumsudlodningen i de udlod-

dende investeringsforeninger - i modsat fald er der tale om en fortrinsstilling for udloddende investeringsforeninger. Den anden del af begrundelsen for ikke at kræve alle aktieavancer medtaget ved opgørelse af minimumsudlodningen, er således heller ikke holdbar længere.

Investeringsforeningerne kan opleve et likviditetsdræn - en formindskelse af formuen på to måder - hvis der opstår en nettoafgang, hvor foreningen også må realisere aktiegevinster, og ved en udlodning af hele minimumsudlodningen uden geninvestering fra medlemmerne. En nettoafgang har ikke relation til skattereglerne. I investeringsforeninger er der en indløsningsret, og den kan medlemmerne altid benytte sig af, hvis de måtte ønske det. Reglerne om udlodning er udformet således, at investeringsforeningerne i princippet ikke behøver at udlodde, selv om medlemmerne beskattes heraf. Når investeringsforeningerne i dag typisk udlodder, er det formentlig af hensyn til deres medlemmer, så de har likviditet til at betale skatten med. En udlodning af hele minimumsudlodningen kan dog ikke begrundes i skattereglerne, idet dette går videre end, hvad der behøves til betaling af skatten.

For selskabsmedlemmer vil der med nærværende lovforslag blive indført lagerbeskatning - dvs. beskatning af urealiserede gevinster og tab - af beviser i udloddende investeringsforeninger. Et krav om, at alle aktieavancer medtages ved opgørelse af minimumsudlodningen, vil dermed ikke få betydning for disse medlemmer. For personmedlemmer vil et krav om, at alle aktieavancer medtages ved opgørelse af minimumsudlodningen, alene medføre en fremrykning af beskatningen fra salgstidspunktet for beviset til udlodningstidspunktet. Det vurderes imidlertid, at der ikke vil være tale om en voldsom belastning, i og med at rentevirkningen af fremrykningen ikke vurderes at være særlig stor.

Et krav om, at alle aktieavancer skal medtages ved opgørelse af minimumsudlodningen, vil kunne føre til et vist likviditetsdræn for investeringsforeningerne. Dette kan dog ikke i sig selv være bærende for, at aktiegevinster realiseret efter en ejertid på 3 år eller mere, ikke skal udloddes. Det væsentlige må være, at den direkte investering og investering gennem en investeringsforening ligestilles, og dette fordrer et krav om, at alle aktieavancer medtages ved opgørelse af minimumsudlodningen. Hertil kommer, at en række af de tidligere forudsætninger for opfattelsen om belastning (likviditetsdræn) af investeringsforeningerne har ændret sig. Investeringsforeningerne kan således anbringe op til 25 pct. i andre aktiver end aktier. Det er en udvidelse i forhold til tidligere, som betyder, at inve-